

Naar om til den Voldsomhed, som navnlig er den, der har vakt Opsigt og som har fundet Sted i de angrebne russiske Distrikter i Gouvernementet Astrakan, navnlig Wetjanka og flere andre Smaabyer. Naar jeg nu vender mig til det foreliggende Lovforslag og ser, at det i Motiverne til dette hedder, at en lignende Foranstaltning er ved en Forordning af 29de Januar d. A. truffen for det tydske Riges Vedkommende, er dette, saaledes som det staar i Motiverne, sikkerlig fuldstændig rigtigt — det anerkjender jeg —, saa snart det bliver forstaaet rigtigt; men jeg tror paa den anden Side, at disse Ord ved en mindre omhyggelig Betragtning kunne give Anledning til nogen Misforstaaelse. Det forholder sig nemlig ikke saaledes, som man maasse kunde være tilbøjelig til at tro, at det foreliggende Lovforslag er af samme eller dog af lignende Indhold som den tydske Lov, der er citeret, af 29de Januar d. A. Jeg har et Aftryk af den tydske Lov her for mig, og denne Lov gaar i Kortheit ud paa, at man for at forhindre, at Pestmitten indbringes i det tydske Rige, indtil Videre forbyder Indførsel af en Række Varer og Artikler, som specielt ere nævnte i Loven. Denne Lov, hedder det, træder Kraft i Kraft samme Dag, som den er udstedt. Det, som den tydske Lov gaar ud paa — jeg skal ikke komme næriere ind paa dens Bestemmelser —, er altsaa positivt og strax fra den Dag, den er bekendtgjort, at forbyde Indførsel af en Række bestemt nævnte og specielt betegnede Varer. Sammenligner man nu den tydske Lov med det foreliggende Lovforslag, vil man jo let se, at der er en stor Forskjel; thi det foreliggende Lovforslag gaar ikke ud paa at foreskrive, at Indførsel af visse Varer er forbudt; det gaar overhovedet ikke ud paa at foreskrive noget som helst Forbud, men det gaar kun ud paa at bemyndige Justitsministeren til i det Omfang, hvori han maatte anse det for fornødent, naturligvis efter Konference med saadanne Autoriteter, som han maatte anse det for hensigtsmæssigt at konferere med, at udstede Forbud mod Indførsel eller paabyde Foranstaltninger med Hensyn til Desinfektion af Rejsende, Klæder osv., eller gjøre Indførsel af de i Lovforslaget nævnte Gjenstande afhængig af saadanne Forsigtighedsregler, som nærmere maatte blive fastsatte. Medens saaledes den tydske Lov gaar ud paa bestemt at forbyde Indførsel af de i den nævnte Række, og Forbudet er traadt i Kraft strax den Dag, Loven publiceredes, gaar det foreliggende Lovudkast ikke ud paa noget Positivt eller Bestemt; det gaar kun ud paa at give den høitærede Justitsminister en Bemyndigelse han kan bruge, dersom han finder Anledning dertil og som han i saa Fald kan bruge i det Omfang og paa den Maade, som han maatte finde Anledning til. Men Lovforslaget tilfjærer ikke, at der i Virkeligheden sker Noget, saafremt Justitsministeren efter sine Overveielser maatte komme til, at noget Saadant ikke bør ske. Jeg

vil endnu i denne Forbindelse bemærke, at et saadant Forbud mod Indførsel af Varer, en saadan Demsko, som bliver lagt paa Kommunikationen, er jo af ikke ringe Betydning med Hensyn til ikke alene Handelens, men ogsaa andre Interesser. Medens der saaledes paa den ene Side ved Lovforslaget gives den høitærede Justitsminister Bemyndigelse til at handle, som han maatte tro, at der er Anledning til, er det jo paa den anden Side ogsaa muligt, at Justitsministeren kunde komme til under sine Overveielser at gaa videre, end man fra den ene eller anden Side her maatte anse for ønskeligt. Foruden den tydske Lov af 29de Januar, som jeg nævnte, og som omtales i Lovforslagets Motiver, er der senere, nemlig under 2den Februar, udkommet en keiserlig tydske Lov, som ogsaa angaar disse Forhold. Jeg har her et Aftryk liggende for mig; den omhandler Kontrol med Rejsende. Jeg skal heller ikke her specielt komme ind paa Lovens Bestemmelser, men kun bemærke, at disse, i det Mindste efter min Opfattelse, hovedsagelig gaa ud paa, at Rejsende, som fra Rusland ville passere ind over den tydske Grænse, skulle tilveiebringe et Pas, for at det kan tillades dem at komme over Grænsen, et Pas, som er uferret enten af den tydske Gesandt i St. Petersborg eller af en tydske Konsulæmbedsmand i Rusland, og for at opnaa denne Visering, skal den Rejsende paa troværdig Maade godtgjøre, at han ikke i de sidste 20 Dage har befundet sig i noget Distrikt i det russiske Rige, som enten er erklæret for at være pestsmittet eller for at være mistænkeligt i den Henseende. Til denne Lov slutter sig en Bekendtgjørelse af 3die Februar fra Rigskansleren, indeholdende blandt andet forskjellige Bestemmelser om, hvorledes de Rejsendes Bagage og i det Mindste det Overtøj, de bære paa sig, skal desinficeres. I saa Henseende foreskrives, at disse Gjenstande skulle underkastes en Desinfektion ved en gasformig Syre, som paa Dansk hedder Svovlsyrling, og Bestemmelserne ere saa nøjagtig truffene, at det hedder, at der til Udviklingen af denne Gas skal forbrændes mindst 15 Gram Svovl paa Kubikmeteren af det Rum, i hvilket Desinfektionen finder Sted. — Tillegget flere ærede Medlemmer her i Salen havde jeg tilladt mig at indgive en Forespørgsel til den høie Regjering, stilet til Conseilspresidenten, om, hvilke Forholdsregler den høie Regjering dels havde truffet, dels agtede at træffe til Forebyggelse af Pestens Indførsel her i Landet. Af Hensyn, der ikke vedkomme denne Sag, har denne Forespørgsel hvilet noget, idet den er anmeldt ikke saa faa Dage senere, end den er indgivet; men den vil jo nu, antager jeg, saa omtrent i det Hele kunne finde sin Besvarelse under disse Forhandlinger og har vel allerede tilbøielig fundet den. Med Hensyn til de Foranstaltninger, den høie Regjering allerede har truffet, foreligger der vel ikke Meget;